

tömegszervezet és hazánk minden öntudatos polgára az államkormányzat munkájában előforduló szabálytalanságok jeladójává és segítőtársává válnak az ellenőrző szolgálatnak és az államkormányzat más szerveinek a szabálytalanságok kiküszöbölésére irányuló harcban.

Ezek csupán egyes feladatok, amelyeket az ellenőrző szolgálatnak országunk nagy átszervezése küszöbén meg kell valósítania és csupán egyes hibák és fogyatékoságok, amelyekkel kádereinknek meg kell birkóznia, hogy az ellenőrző szolgálat helyesen végezhesse feladatát. Mindemellett, az ellenőrző szolgálat kádereinél érvényesülnie kell a szabálynak: tanulni mindenkor a saját tapasztalatokból, saját hibákból és sikerekből.

THURZÓ LAJOS:

TRIESZTI MUNKÁS

Nem bírt ütni már tovább,
kihullt kezéből a kalapács,
Valami elfáradt belül
s testére kiült a láz,
mint rossz motor zúgott a fül.
»Dolgozni akarok — mondta —
nincs semmi baj!«
de ellökte az esztergapad
és szemébe hullt izzadtan a haj...

Ő is itt ül betegen velünk,
hegyek közt kis padon,
Felhőkbe néz, ha van szelünk.
Csontos öklével most legyet fjeszt
és fasisztát üt dörgő szöveje velünk:
»A miénk Trieszt,
Trieszt a mindenünk...!«

Trieszti munkás, mily csontos az ökle!
Osztop ő, kemény,
kit vihar nem dönt le
egykönnyen legyen az fekete, barna
vagy fehér!
Míg ily erős a hite, a karja,
Elvártak, addig van remény...!

Csendes kis helyen
a munka napját ünnepeltük.
Nem volt még ily ünnepünk!
Szemében akkora tűz lángolt
mint hegyeken lobogó tűz-rakás,
beldogabb nem volt nála
senki más...
Menetben balkarja lendült a tájra
s harsogta: »Trieszt a mindenünk!
E város a várunk nekünk...!«

»Testvérek — mondta — ma nálunk is
 ünnepel a nép.
 Csak győzze szem inni
 utcákon munkások tengerét.
 Százezer szív ég és táncol a köveken,
 Mind egy nagy kohó!
 Vörös lángját csak messziről nézi
 és pislog hozzá fasiszta rendőr vagy kopó...«

Hegy alatt este összebújtunk,
 trieszti munkás szava súlyosan hullt...
 Igen, bennünk még erős a mult,
 szemünkre árnyat vet még a hályog
 s mit emeltünk eddig, nem kő az — vályog...

Tőle tanultuk:
 Feszüljön lobban a kar!
 Munkás, ki így országot épít, önt acéit,
 ismerje jól a célt...!
 Hinni kell, hisz szent az Elv,
 sárból is követ gyúrni —
 ez most a Terv!
 Tőke nem épít hazát,
 csak börtönt nekünk...!

Trieszti munkás, itt a keziünk!
 Harcba Triesztért, Eivért,
 Hazáért, Tervért
 veled megyünk...!

Szlovénia, 1947. május hó.

NÉPI KOLLÉGIUMOK ÉS AZ ÚJ MAGYAR ÉRTELMISÉG

Irta: Major László

Közvetlen a felszabadulás után, tönkretett ország közepette, a magyar népnek sok, szinte évszázadok óta vajudó kérdés megoldásához kellett sürgősen hozzálátnia. Végre kellett hajtania a földosztást, a munkásság vezetésével és erőfeszítésével üzembe helyezni a gyárakat és bányákat, kulturális vonalon kezdeményezni a nép fiainak a közép- és felsőoktatásban való részvételét.

Az ilyen és ehhez hasonló demokratikus vívmányok sorozatos megvalósítása egyben előfeltételét is jelentette a magyar demokrácia továbbfejlődésének a népi demokrácia vonalán. Kétségtávol a magyar demokrácia komoly eredményeket tud felmutatni, különösen az újjáépítés terén. Azonban ha behatóbb vizsgálat alá vesszük az elért eredményeket, azok nagyon viszonylagosaknak bizonyulnak. Viszonylagosaknak olyan értelemben, hogy sokkal jobbak lehetnének, s így a magyar nép a demokratikus fejlődés útján messze előrébb lenne, ha a magyar értelmiség egésze fenntartás nélkül részt vesz az ország anyagi és szellemi újjáépítésében.